

Knoevelnieuws no.16

Maastricht, 2011

Beste sponsors, sympathisanten, bestuursleden en vrijwilligers van Stichting de Knoevel,

Graag willen we jullie weer op de hoogte brengen van de laatste ontwikkelingen en van de georganiseerde knoeveldagen.

Onderstaand treffen jullie ook een aantal verslagen aan van de hand van de deelnemers.

Knoeveldag van Mike.

10 augustus 2011 hadden wij onze KNOEVELDAG

Half 8 moesten wij gewassen en gestreken klaar staan. Klok slag half 8 ging de bel.

Harry en Inge stonden voor de deur, met tot onze grote verbazing mooie cadeaus.

Jorni meende even dat hij zijn step opgeknapt en wel terug kreeg, maar dit bleek dus een super nieuwe te zijn, Mike kreeg een radio/cd speler, en Christel werd goed verwend met een mooie make-up doos armbandjes en tattoostickers.

Onze dag kon eigenlijk al niet meer stuk, toen er een busje kwam voorrijden met een super lekker ontbijt. Toen we de buikjes rond hadden gegeten, en Jorni even snel de step bij opa was gaan showen, vertrokken we naar bestemming onbekend. Mama en Chris hadden al snel door, dankzij Harry met zijn grapjes over broodje doflijn, dat wij richting DOLFINARIUM gingen. En inderdaad 2,5uur later zaten wij in Harderwijk.

We begonnen meteen met de Dolfijnen show, zo mooi en leuk hoe ze dat doen. Toen brak ook bij Mike het ijs, door alle onwetendheid en verrassingen duurde dat even bij hem.

Nadat we heerlijk hadden gegeten, hebben we nog genoten van het mooi park, de jongens vonden vooral de speeltuin heel leuk, zeeleeuwen, roggen, haaitjes, kleine dolfijnen en nog meer dolfijnen, vooral van 1 dolfijn die in het buiten bassin de grootste lol had met

een stukje zeewier, en af en toe de toeschouwers nat spetterde, wij stonden gelukkig op een goeie afstand. Via de souvenirs winkel verlieten wij het park, Mike zag erg op tegen het stuk lopen terug naar de parkeerplaats. Maar met een lolletje en dolletje heeft hij het toch gered.

Eenmaal op de weg terug naar Maastricht werd het al snel heel stil in de bus, wij waren allemaal in slaap gesukkeld, gelukkig Harry en Inge niet....

In Weert even een bakje koffie gedaan en toen, dachten wij op weg naar huis...

Maar de verrassingen waren nog niet op. In Maastricht reed Harry richting station, waar tot onze grote verbazing de auto van opa stond. We liepen het Chinees restaurant binnen, en inderdaad daar waren opa oma en mijn vriendin Sandra. Beetje verbaasd van zoveel op 1 dag, begonnen we aan al het lekkers op tafel, Christel lukte het al vrij snel, na wat handige tips van Harry, om met stokjes te eten. Jorni was zo moe dat hij maar meteen bestek kreeg, en Mike vond het wel allemaal best zo... Tot dat er dus nog een verrassing binnen kwam voor hem. Huub Adriaens schoof namelijk bij ons aan tafel, met nog een cadeautje voor Mike bij zich.

Ik weet niet meer hoe laat het was toen wij thuis werden afgezet, maar ongelooflijk wat een mooie dag. Al snel rolden de kinderen zeer moe maar ook zeer voldaan hun bed in. De dag erna werd lang uitgeslapen, zelfs door de vroege vogel Jorni. Toen ik hem aan het ontbijt vroeg; hoe vond je het gisteren? Keek hij mij heel verbaasd aan en kreeg ik als antwoord; Mama zoveel leuks op 1 dag, dat was SUPER en dat zal ik nooit meer vergeten. Al snel was hij weg op zijn nieuwe step...!!!

Christel werd wat later wakker, maar begon meteen weer over de chinees en vooral over de dolfijnen...en Mike zit zeer tevreden op zijn kamer, met de radio net iets te hard....!!!!

En ik zelf, loop al de hele dag rond met een lach. Wij als gezin hebben deze dag niet zomaar gekregen, heel veel pijn verdriet en angst hebben we al doorstaan, na de toekomst durf ik eigenlijk niet eens te kijken...Positief blijven is mijn kracht.

Na zo een dag als gisteren is de positieve energie weer helemaal op peil en ga ik er weer met volle kracht tegen aan.

Stichting De Knoevel, Harry en Inge....Duizend maal bedankt
Monique, Mike, Christel en Jorni.

Knoeveldag Guy Knipschild 19 oktober 2011

Wat een verrassing toen we hoorden dat Guy was uitgekozen voor een knoeveldag.

Guy is in zijn zesjarige leventje al heel lang ziek en heeft daardoor al veel moeten doorstaan en veel moeten missen, wat voor andere kleuters heel gewoon is. Ook zijn ouders hebben een zeer moeilijke periode achter de rug en ook nu nog blijven er zorgen. Daarom vond een van zijn juffen van groep 1, die zijn moeilijkste periode van dichtbij heeft meegemaakt, dat hij wel eens in het zonnetje gezet mocht worden. Dat is gebeurd en hoe!

Guy, inmiddels in groep 2, werd op woensdag 19 oktober op school verrast met een bezoek van Harry en Sandra van Stichting De Knoevel. Sandra, bescheiden filmend op de achtergrond en Harry als de grote entertainer, die Guy en de klas meteen in zijn ban had.

Tijdens het kennismaken en introduceren, waren ook Guy's ouders en enkele dierbare vrienden van de familie aangeschoven en natuurlijk waren zijn beide juffen van groep 2, Marion en Vera, present.

Alle klasgenootjes waren aanwezig.

Vol spanning wachtten Guy en de andere kinderen op wat Harry ging onthullen, want dat er iets spannends ging gebeuren dat hadden ze inmiddels wel in de gaten. Harry stelde voor er een superdag van te gaan maken met zijn allen en met de bus op avontuur te gaan.

Guy werd gedecoreerd met het eerste echte knoevelbeer speldje met lampjes en alle anderen volgden.

De volgende verrassing was een feestmaaltijd, waarbij alle kinderen Guy volgden bij een warm en koud buffet met veel keuzemogelijkheden. Toen alle buikjes rond gegeten waren, stapten we in een mooie reisbus, die ons naar Sijperveld bracht.

En daar ging Guy's droom in vervulling: een rit met de trein. Met open mondjes van verbazing stonden Guy en zijn 22 vriendjes te kijken naar de dikke stoom en het fluitende geluid van de locomotief.

Guy en wij allemaal werden welkom geheten door het personeel; er was een wagon voor ons gereserveerd en Guy kreeg een conducteur set cadeau. Toen moesten er natuurlijk in de hele trein kaartjes worden geknipt en mocht Guy zelfs met zijn fluit en spiegelei de stoomtrein laten vertrekken. Intussen zongen alle

kleuters enthousiast alle treineliedjes, die de juffen hen de laatste weken hadden geleerd en zo werd de stemming steeds meer uitgelaten.

In Valkenburg aangekomen, bracht de bus ons naar het sprookjesbos met de wildwaterbaan als favoriete attractie. Alle kinderen volgden Guy en zijn familie voor een spannende rit.

Toen we bij een voorstelling van het waterorgel ook nog allemaal werden getraakteerd op een papieren taxi met frietjes, mayonaise, een frikadel en limonade, konden we bijna niet geloven, dat er zo veel verrassingen in een dag konden passen.

Met een ijsje als afsluiting liepen we terug naar de bus, net op het moment dat het zonnetje werd ingeruild voor een regenbui.

Op de terugweg in de bus zat de stemming er door een onvermoeibare Harry nog steeds in.

Wat een dag om nooit te vergeten. Guy als stralende middelpunt, een flinke opsteker voor zijn hernieuwde relatie met zijn klasgenootjes en een ervaring voor alle deelnemers om nog een hel e poos op te teren.

Toen de juf de ochtend erna op school vroeg wat Guy het aller-fijnste had gevonden zei hij:

“Dat alle kinderen van de klas erbij mochten zijn”.

Een gouden dag voor een kind met een hartje van goud!

Juf Vera de Kok, groep 2a Basisschool St. Aloysius Maastricht

Ook de ouders van Guy schreven een verslag van deze dag.

Woensdag 19 oktober was het zover.

Harry en Sandra waren van te voren thuis geweest en hadden gevraagd wat Guy graag wilde, hij wilde wel met mamma en papa met de trein naar het dolfinarium, Harry had in zijn gedachten om met zijn hele klas iets te gaan doen, wat natuurlijk een superluxe idee was.

De super knoeveldag van Guy.

Hij wist dat het deze dag was.

Harry had hem gezegd dat hij dan zou langskomen of thuis of op school.

Om half acht zat hij al voor het raam te kijken, maar helaas niets.

Om half negen hebben we hem naar school gebracht. De verrassing was ontzettend groot dat ook nog zijn 2 beste vriendinnen met hun ouders voor de klas stonden, zij gingen vandaag ook mee.

Rond 11 uur was het dan zover, daar stonden Harry en Sandra voor de deur.

Harry klopte op het raam van de deur, het leek wel of sinterklaas er stond.

Sandra kwam rustig met de camera er achter aan.

Harry kwam de klas in en steekte de kinderen op.

Hij vroeg of ze zin hadden om iets leuks te gaan doen.

Alle kinderen waren helemaal hoteldebotel.

Voordat we weg gingen was er een zeer uitgebreide lunch.

Om 11.50 uur werden we met de bus opgehaald, niemand wist wat we gingen doen.

We gingen naar Simpelveld, om met de stoomtrein naar Valkenburg te gaan.

Guy zag de trein en hier waren we al 2 jaar achter elkaar rond de kerst naar gaan kijken bij het station in Maastricht als hij naar Valkenburg ging, maar Guy mocht nooit mee omdat hij niet genoeg afweercellen had.

Hij zei mama, jammer dat we weer alleen maar gaan kijken of zouden we echt in de trein mogen?

Ja hoor, de Zuid Limburgse Stoomtrein maatschappij had een hele coupe ter beschikking gesteld voor Guy en zijn klasgenootjes, waar we ontzettend dankbaar voor zijn.

Guy mocht conducteur zijn en de trein laten vertrekken.

Dit was toch wel zijn grootste droom in een echte trein op rails en conducteur en de trein laten vertrekken.

Toen we in Valkenburg aan kwamen stond de bus al weer klaar en zei Guy jammer dat als iets leuk is het zo snel om is en we weer naar huis gaan.

Dit was uiteraard niet zo, de bus bracht ons naar het sprookjesbos.

Geen van de kinderen wist wat dit was, opeens zeiden de kinderen dit is de Efteling want ik zie sprookjes, de kinderen vonden het helemaal te gek.

Ze zijn bijna allemaal in de wildwaterbaan geweest dit vonden ze geweldig.

Na een lange tijd rond gewandeld te hebben in het sprookjesbos zijn we naar het waterorgel in het restaurant gaan kijken.

Alle kinderen zaten hier moe maar voldaan, wat een voorbeeldige kinderen, daar kregen ze als verrassing nog frietjes met frikadel in een taxibakje, en limonade. Met het naar buiten gaan nog een ijsje, helaas begon het te regenen en zijn we als afsluiten nog door de grotten gelopen..

Toen met de bus terug naar school.

We hebben Guy in geen lange tijd meer zo vrolijk en trots gezien als vandaag, dit had hij op dit moment echt even nodig zo een super oppepper.

's avonds met naar bed brengen van Guy zei hij, nu zal ik toch wel heel erg goed slapen en als ik droom dan droom ik toch niet eng maar alleen maar leuk, want zo een mooie dag heb ik nog nooit mee gemaakt.

Bij deze willen we iedereen bedanken van stichting de Knoevel die deze onvergetelijke dag mogelijk hebben gemaakt.

Alle sponsors en speciaal Harry en Sandra die hier zo ontzettend veel tijd in hebben gestoken.

Zij zijn een prachtig duo.

Harry maakt iedereen helemaal gek op een ontzettende leuke manier en Sandra mag erna proberen om alles weer rustig te krijgen.

Geweldig wat zou de stichting zonder deze 2 mensen moeten.

Een speciaal woord van dank aan de Limburgse Stoomtrein Maatschappij voor hun belangeloze medewerking aan de Knoeveldag van Guy en zijn klasgenootjes.

Knoeveldag Ben en Bas Dorregeest.

Verwendag Stichting de Knoevel

Donderdag 10 november

Vandaag was onze verwendag vanuit Stichting de Knoevel. Na een inventarisatie van Sandra en Harrie is er voor ons een programma opgesteld. Het enige dat wij van dit programma wisten was dat er een programma zou zijn. Rond 8:30 werden wij opgehaald door Sandra en Harrie. De jongens helemaal achterin, mijn vrouw en ik in de middelste rij en Sandra en Harrie voorin. Er werd volop gefotografeerd en gefilmd, waardoor we ons even als Bekende Limburgers voelden. Het eerste op het programma was iets ophalen bij mijn schoonouders. Door wegwerkzaamheden moesten we een klein stukje lopen, dus ik liep met Sandra mee. Bij mijn schoonouders haalden we een speciaal pakketje op in de vorm van de oom van Ben en Bas; de 11 (bijna 12) jarige Sem. Dit was een complete en zeer leuke verrassing. Sem is het grote voorbeeld van Ben en Bas en zij waren dan ook zeer blij. Sem ingeladen en we gingen op weg.

Harrie vroeg aan ons waar de Mercedes Benz garage lag. Wij vertelden hem de kortste weg. Eenmaal in de straat aangekomen zei ik dat het aan de rechterkant lag, Harrie zei zelf de linkerkant. Wij snapten hem niet. Hij weet toch wel wat rechts en links is? We gingen dus ontbijten bij het Vandervalk in Maastricht. Hier werden wij zeer hartelijk ontvangen door de gastvrouw en was er een speciale tafel voor ons gedekt. Ben, Bas en Sem kregen ieder een leuke beker en mochten naar de kok om daar een pannenkoek te halen. Het smaakte iedereen heel goed, al waren de regelmatige toilet bezoeken van Ben en Bas soms wat tijdrovend. Met een volle buik namen we afscheid en stapten wij in de auto op weg naar het volgende deel van ons programma.

Dit keer moest Sandra even thuis iets ophalen; jaja, een ezel stoot zich geen twee keer aan dezelfde steen. We reden België in en parkeerden in een straat met nogal onbescheiden optrekjes. Er reed een man langs die ons een prettige en gezellige dag toewensten en we gingen bij zijn vrouw naar binnen. Wij wisten nog steeds van niets, totdat we in de kelder aankwamen. Dit was niet zomaar een kelder, maar een atelier. Er stonden leuke stoelen en een vrolijke tafel. Overal borden en koppen en vooral veel kleuren. We gingen met zijn allen iets beschilderen. Ook mijn vrouw en ik mochten meedoen en hebben daar met zijn allen gezellig zitten schilderen en snoepjes gegeten. Eenmaal klaar werden de bordjes, kopjes en spaarvarkentjes weggezet om te bakken en gingen we weer richting de auto.

Harrie en Sandra gaven aan dat we even een tijdje moesten rijden dus de jongens kregen de DS om zich gedurende de rit te amuseren. Het is heel apart om een rit mee te maken waarvan je niet weet waar naar toe. Alle normale referentie –en oriëntatie punten zijn er opeens niet meer. Na een klein uurtje kwamen we aan bij Toverland. Ben riep meteen dat hij niet wilde. Komt wel goed riepen we, dit is gewoon de spanning. De meeste van ons namen even een plaspauze terwijl de anderen richting restaurant liepen. We gingen eerst lekker een hapje eten om vervolgens helemaal los te gaan in Toverland. Het was een rustige dag, waardoor alle attracties op aanvraag draaiden. Hierdoor waren er totaal geen rijen en konden de favoriete attracties grijs gebruikt worden. De autootjes, de theekopjes en natuurlijk niet te vergeten; de woudracer. Ben vond dit heel spannend, maar na één keer te zijn geweest kon hij er geen genoeg meer van krijgen. Soms heeft deze lieve jongen een zetje nodig, hoe zielig dit soms ook lijkt, maar eenmaal over die drempel is het super. Ik geloof dat ik op het laatst, vlak voordat we gingen, nog even 6 keer met Ben in de woudracer ben geweest. Hij vond het geweldig. Toen werd het tijd om naar huis te gaan.

Enigszins verdoofd reden we weer naar huis, althans zo leek het echt over te komen. Harrie hoorde ik tegen, volgens mij, zijn vrouw zeggen dat hij rond 6 in de stad zou zijn. Bij ons huis aangekomen zeiden Sandra en Harrie opeens dat mijn vrouw en ik eruit moesten en maar even een toiletasje moesten regelen. Geschrokken en verbaasd stapten wij uit en zeiden tot zo tegen de kinderen. Ben keek wat paniekerig en vroeg of we elkaar nog zouden zien. Volledig verdoofd zei ik, tuurlijk jongen, tot zo. Maar dat ging niet gebeuren. Ze hadden voor ons iets anders in petto. 10 minuten later stonden Sandra en Harrie voor de deur zonder kinderen. Ze hadden de jongens bij mijn schoonmoeder gebracht om daar lekker pizza te eten met mijn schoonouders. Geschrokken en nog steeds enigszins verdoofd reden we richting het centraal station Maastricht. Harrie riep nog even dat we naar Luik gingen en dat kon best zo zijn, want op dat moment geloofden wij alles. Maar we reden langs het station. We sloegen links de Sint Maartenslaan en stopten voor het Townhouse Hotel Maastricht. Sandra zei dat we naar binnen moesten, inchecken en vragen naar de envelop die klaar lag. Mijn vrouw en ik waren nog steeds in trance en door ons gedachten bleven de kinderen gaan en hoe wij een dag later thuis moesten komen. We bedankten Harrie en Sandra en liepen naar binnen. Bij de receptie kregen wij inderdaad een envelop. Hierin stond dat we om 19:00 verwacht werden bij Beaumont in de Wijckerbrugstraat. We zijn nog even de stad ingelopen waar de verdoving van de verrassing begon

uit te werken. Wat was dit super zeg. We zijn lekker gaan uit eten en toen moe, maar voldaan lekker het bed ingekropen. Na een nacht lekker 'uitslapen' (7:00, maar zonder op eigen tempo) hebben we heerlijk ontbeten en zijn we met een taxi, ook vanuit de Knoevel, naar huis gegaan.

Het was een super dag en nacht en we zijn de stichting en Harrie en Sandra in het bijzonder zeer dankbaar. Wat is een verrassing spannend als je echt niet weet wat je te wachten staat.

Groetjes,

Niek en Familie

Een speciaal woord van dank aan Hotel van der Valk, het Townhouse Hotel en Hotel Beaumont voor hun belangeloze medewerking aan deze knoeveldag.

Sponsors.

Alle bedrijven en instellingen, die vaak belangeloos en kosteloos medewerking verlenen aan de knoeveldagen willen we vanaf deze plek nogmaals danken voor hun hulp

Zonder deze hulp zou het vaak niet mogelijk om de gezinnen op een aantrekkelijke wijze een hele dag te verwennen.

Zowel de dank van de gezinnen als van ons is zeer groot!

Ook de afgelopen maanden konden we weer rekenen op een aantal sponsors.

Alle sponsors, willen we ook bij deze nogmaals van harte danken. Zonder de sponsors zou het niet mogelijk zijn om de activiteiten voor de kinderen en hun familieleden te organiseren.

Jubileum.

Op zondag 1 oktober 2006 is de stichting in feite begonnen met haar activiteiten. Tijdens de zesdaagse werd door Tweede Kamerlid Dhr. Koopmans indertijd ook het startschot gegeven voor onze stichting. Dit jaar bestaan we dus 5 jaar !

Op 24 september hebben we dit gevierd met een aantal van onze knoevelgezinnen.

Onder een stralend blauwe hemel zijn we met 2 volle bussen vertrokken naar de Efteling.

We hebben niet alleen gezorgd voor de entree, maar iedereen kreeg nog voor 10 euro aan eftelinggeld voor een natje en een droogje in het park. Daarnaast hadden we speciaal voor deze gelegenheid gezorgd voor echte blinkers voor alle genodigden...het logo van onze stichting met flikkerende lampjes om op te spelden.

De gezinnen hebben een schitterende dag gehad in het park.

Op de terugweg zijn we nog gezamenlijk gaan eten bij restaurant El Castillo in Valkenburg.

Smullen voor iedereen wat wils !

Een klein ongelukje gebeurde toen onze voorzitter zijn hoofd stootte aan een balk.

Dankzij de hulp van de aanwezige arts en verpleegkundige van Service Medical werd onze voorzitter weer snel opgelapt.

Om 19.00 uur was de dag afgelopen en gingen de gezinnen naar huis.

Dat de gezinnen hebben ,genoten van dit uistapje blijkt ook uit de menige dankbetuigingen, die we mochten ontvangen.

7 augustus Kazamattefeest_

Op 7 augustus vond het Kazamattefeest plaats met een grote rommelmarkt, een grote artiestenparade en drankjes en hapjes. De opbrengst van deze dag die wordt georganiseerd .door Cafe Hallo Mestreeg en ut Mestreechs Rizzjemint is bestemd voor onze stichting. Het feest vond plaats op het terrein van het Rizzjemint aan de Statensingel 14 (voormalig voetbalterrein) in Maastricht. Inmiddels mochten we een cheque van 3.000 euro in ontvangst nemen. Roos en Sjarel en eederein, dee dat met uuch veur elkaar heet geboks: Vaan harte bedaank en unne Hiele dikke knoevel.

14 augustus Knoevelparty

De eerste knoevelparty vond plaats op 14 augustus, Tal van artiesten traden vanaf 11.00 uur op. De organisatie is in handen van Abrahamslook en van 't Hummeke uit Meerssen. De party vond plaats bij cafe Abrahamslook op het terrein van Klevarie aan de Calvariestraat.

De opbrengst van deze party is eveneens bestemd voor onze stichting.

Sinterklaas aan de Maas.

Sinds 12 november was de Sint aangemeerd aan de Maasboulevard in Maastricht. Hij heeft veel kinderen mogen ontvangen op zijn boot "de Spanje-vallei". Maar op zaterdagochtend 26 november was de boot exclusief gereserveerd voor kinderen van Stichting de Knoevel. Mét een speciale gast: Kruiemeltje!

Kruiemeltje, in de persoon van musicalster Joes Brauers, kwam de kinderen verrassen. Joes doneerde een *knoevel* aan de stichting en beantwoordde alle vragen die de kinderen op hem afvuurden.

Een en al feest voor een aantal knoevelgezinnen, die ook nog werden uitgenodigd voor een rondvaart en voor een bezoek aan Funville.

Carolien Leers van het Hobby theater trad op als zwarte Piet en Opera Zuid zorgde voor een mooi stukje muziek.

Onze eigen artiesten, Duo X/elle en Huub Adriaens deden uiteraard ook een duit in het zakje.

Sinterklaas aan de Maas

Vanaf zaterdag 12 november 2011 tot en met zondag 4 december 2011 nam Sint Nicolaas zijn intrek in één van de boten van Rederij Stiphout aan de Maasboulevard in Maastricht, tijdelijk omgedoopt tot "de Spanje-vallei". Gedurende drie-en-een-halve week

ontving hij samen met zijn Pieten op speciale bezoektijden groot en klein, jong en oud. Met veel plezier leidde hij iedereen rond door zijn woon-, werk- en zelfs zijn slaapkamer. Aan de kinderen werd gevraagd om voor Sinterklaas een knoevel me te nemen.

De honderden knoevels worden door de stichting de Knoevel verdeeld onder zieke kinderen.

Graag willen we Rederij Stiphout, Centrum Management Maastricht, Het Hobby Theater en Kruiemeltje bedanken voor hun uitnodiging en medewerking.

Komende verwendagen.

Er wordt thans een aantal verwendagen voorbereid. In een van de komende nieuwsbrieven zullen we hierop terugkomen.

De website is te bevragen via WWW.stichtingdeknoevel.nl.

E-mail adres. @

info@stichtingdeknoevel.nl

Rekeningnummer

Het rekening nummer bij de ING bank = 66.34.73.993. t.n.v. Stichting de Knoevel te Maastricht.

Tenslotte.

Geer moot allemaol unne knoevel vaan de Knoevel hōbbe !

Voorts wensen we U prettige feestdagen en alle geluk en gezondheid voor het nieuwe jaar.